

Ivan Krstitelj priprema put

U BOŽJEM NAUMU, Ivan Krstitelj je bio predodređen

***Ključni stih: “On
obiđe svu okolicu
jordansku
propovijedajući
obraćeničko krštenje
na otpuštenje
grijeha.”
— Luka 3: 3 NKJV***

***Izabrani tekstovi:
Luka 3: 2-6, 15-18***

da ispuni ulogu proroka. Bilo je malo ili nimalo vjerojatno da će se posvetiti nekom drugom pozivu kao što je poljoprivrednik, ribar ili trgovac. On je trebao biti glasnik koji će pripremiti put za Kristovu službu. Njegova je sudbina bila jasno zacrtana.

Dakle, prema Svetom pismu, “za velikog svećenika Ane i Kajfe”, dođe riječ Božja Ivanu, sinu Zahari-

jinu, u pustinji. I on prođe po svoj okolici jordanskoj propovijedajući krštenje obraćenja za oproštenje grijeha, kao što je zapisano u knjizi riječi proroka Izaije, govoreći: “GLAS VIČE U PUSTINJI: ‘PRIPRAVITE PUT GOSPODINU; PORAVNITE MU STAZE! SVAKA DOLINA NEKA SE ISPUNI, SVAKA GORA I BREŽULJAK NEKA SE SLEGNE! ŠTO JE KRIVUDAVO NEKA SE IZRAVNA, A HRAPAVI PUTOVI NEKA SE IZGLADE! I SVAKO ĆE TIJELO VIDJETI SPASENJE BOŽJE.’”—Luka 3: 2-6 NKJV

Riječ Božja došla je izravno Ivanu, što ukazuje na Božju naklonost prema njemu. Smjelo je počeo propovijedati krštenje pokajanja. Njegova je poruka bila upućena svim slojevima židovskog društva, od siromašnih i unesrećenih do bogatih i privilegiranih. Poticao je sve: “Obratite se i krstite za otpuštenje grijeha.”

Ivan je bio vjeran svojoj misiji. Iako se njegova slava proširila Judejom, ostao je skroman. O sebi nije počeo razmišljati kao o nekome visoko uzvišenom tko zaslužuje svoj “pravičan udio” bogatstva, časti i udobnosti. Vikao bi u pustinji u ime nekoga tko dolazi za njim. Onoga koji je bio dostojan časti. Onoga pred kojim se Ivan nije osjećao dostojnim ni da mu otkopča remen na sandalama, Gospodina Isusa Krista. Mi, kao kršćani, uzimamo nauk od Ivana. Moramo uvijek ostati skromni, “ostanimo poštteni”, kako se kaže. Bez obzira koliko nas Gospodin blagoslivlja, još uvijek smo slomljeni (iako nam je oprošteno), a Bog je nepristran. (Djela apostolska 10: 34; Kološanima 3: 25) Uvijek stavljajmo Krista ispred sebe.

Unatoč njegovoj poniznosti, ljudi su u svojim srcima razmišljali je li on Krist ili nije. Oni su ipak bili u iščekivanju i činilo se da je to vrijeme kada će Krist doći. Sveto pismo svjedoči o Ivanovoj vjernoj pon-

iznosti, “Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: ‘Tko si ti?’, on prizna; ne zaniĳeka, nego prizna: ‘Ja nisam Krist’. Upitaše ga nato: ‘Što dakle? Jesi li Ilija?’ Odgovori: ‘Nisam.’ ‘Jesi li Prorok?’ Odgovori: ‘Ne’. Tada mu rekoše: ‘Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kaųeš sam o sebi?’ On odgovori: ‘JA SAM GLAS KOJI VIĆE U PUSTINJI: PORAVNITE PUT GOSPOD-NJI!—kako reće prorok Izaija.’”—Ivan 1: 19-23.

Dakle, naoruųan poniznošću, Ivan je bio vjerodostojan svjedok dolaska Isusa—Mesije. Nije se bojao nikoga i jasno je govorio o potrebi pokajanja i otpuštanja grijeha. Kao onaj koji je pripremio put za Isusovu službu, bio je izrazito vjeran. I mi ųelimo pripremiti Kristov put da uđe u srca sadašnjih ljudi, koliko to Bog, predanost, cjelovitost i mogućnosti mogu dopustiti. ■